

til Hartkorn eller anden Maalestok for Beskatning, men at den gamle Beskatningsmaade, som er forældet og underligt fordeelt i mange Maader, trænger til en bedre Reorganisaton, til en heel Forandring; det see vi jo her f. Ex. ogsaa i dette Lovudkast, Ifrom er en Sammen- dragning af disse forskjellige Skatter til en Sum, som skal fordeles paa en langt lettere og beqvemmere Maade end hidtil; men jeg mener kun, at naar en saadan Forandring foretages, da kan der med det Samme ogsaa foretages en Forandring i Maalestokken for Beskatningen, for at vi kunne komme nærmere den sande Maalestok, den sande Indtægt, den sande Formuesbedrift, og det kan ligesaagodt, mener jeg, skee nu ved at begynde denne Omregulering, som det kan skee ved siden, som ogsaa antydet i Udcastet, f. Ex. efter Fredens Slutning, at kunne ved en Ligning paa Formue tage hvad man ellers manglede til at fastsætte Skatter. Jeg mener, der kan ligesaagodt ved en ny Omordning af en Skatteydelse tages Hensyn til en langt bedre og uagtigere Maalestok for Beskatningen og Beskatningens Netfærdighed, end der hidtil ved de forandrede Tidsomstændigheder har været taget Hensyn dertil, og naar man i den Henseende har udhævet, hvor vanskeligt det vilde være at beskattede den egentlige Indtægt, at beskattede Formuen, da mener jeg, at denne Vanskelighed er slet ikke større end enhver anden Maade at udligne Skatten paa; thi det er Beskatningen, det er Virksomhedens Udbytte, man dog søger ved enhver Paaligning, og naar man kan søge den langt bedre ved at spørge efter, hvor Formuen, hvor Kraften har den største Frugt, det største Udbytte i de borgerlige Beskæftigelser, da vilde vi derved komme til at ramme der, hvor Skatten bedre kunde taale at ydes, langt bedre end hidtil er skeet; det vil ikke være vanskeligt, thi vel har man fundet, at det var vanskeligt, naar en Rubrik har staaet i Fattig-Skoleligningen om Formue og Leilighed, ved at gjøre Paaligning der; men hvoraf kommer denne Vanskelighed? Denne Vanskelighed er jo aabenbar kommen af, at, ligesaa lidt som den ene Ravn vil hugge Dinene ud paa den anden, ligesaa lidt har den ene Formuende her været tilbøielig til at lægge Byrden paa den

anden Formuende, fordi han troede herved at ramme sig selv. Ganste anderledes troer jeg vilde Forholdet blive, hvor Principet blev fremsat som Beskatningens første Basis, og hvor Skatten skal ud ikke som en Deel, som f. Ex. hvad der nu gaaer til Skole- og Fattigvæsen, men som et Heelt. Naar denne Op-gave bliver løst, vilde man ganske vist komme til at ramme det rette Punkt, saaledes at man kommer til at beskattede Indtægten.

Mourier: Jeg beklager, at have faaet Ordet paa en Tid, da Forhandlingerne allerede ere saa langt uddragne, og Forsamlingen maaskee noget trættet; det er imidlertid kun nogle faa Dieblisks Opmærksomhed, jeg skal udbede mig. Af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2del District (Bregendahl) er nyligt fremhævet den i og for sig vistnok aldeles velgrundede Betragtning, at der under de i Udcastets § 1 nævnte Skatter, der skulde gaae ind under Ligningskatten, ere indbesatte flere, som aabenbart alene vedkomme Landet og ikke kunne anlages at vedkomme Kjøbstæderne. Dette gjaelder navnlig om Skriverpenge til Amtsforvalterne, om Dommer- og Skriverkorn og om det ved Frd. 12te Januar 1827 fastsatte extraordinaire Paabud. Det kunde nu vel synes, at Kjøbstæderne virkelig blive prægraverede ved at skulle deeltage i Udredelsen af disse Skatter; men det maa herved ikke oversees, hvad den høitagtede Finantsminister ogsaa har gjort opmærksom paa, at Lovudkastets Bestemmelser, hvad i Særdeleshed de i § 1 opregnede Skatter angaaer, væsentligt kun tilsigte en Sammen- dragning af Skatterne og Simplification af Oppebørslen, og det fremgaaer derhos af Motiverne, Pag. 12—13, at den Fordeling af de ommeldte hidtil paa ueensartet Maade lignede Skatter, som ved Lovudkast er bragt i Forslag, naar man holder sig til Totalbeløbet, giver et Resultat, som ikke væsentligt forrykker det hidtidige Skatteforhold i dets Heelhed. Der- som dette ikke havde været Tilfældet, vilde jeg ikke kunne give min Stemme til, at hine, Kjøbstæderne i sig uvedkommende, Afgifter skulde indbrages under den paataante Ligning mellem Landdistricter og Kjøbstæder efter Folkemængden; men det forekommer mig, at Sagen netop